ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ - ସଂଖ୍ୟା ବାରୋ

ଅନ୍ଧକାର

Jeff Pippenger
2023-12-07

ପ୍ରେରିତ ବାକ୍ୟର ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଶବ୍ଦ କିମ୍ବା ବାକ୍ୟାଂଶ ଦ୍ୱିଗୁଣିତ ହୋଇଥାଏ, ସେହିଥି ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ।

> ଏବଂ ନେବୁଖଦ୍ନେଜ୍ଜରଙ୍କ ରାଜ୍ୟଭାରର ଦ୍ୱିତୀୟ ବର୍ଷରେ ନେବୁଖଦ୍ନେଜ୍ଜର ସ୍ୱପ୍ନମାନ ଦେଖିଲେ; ସେହି ସ୍ୱପ୍ନମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କର ଆତ୍ମା ବିଚଳିତ ହେଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କର ନିଦ୍ରା ତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଗଲା। ତାହାପରେ ରାଜା ସ୍ୱପ୍ନମାନଙ୍କ ବିବରଣୀ ତାଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ଜ୍ୟୋତିଷୀମାନଙ୍କୁ, ନକ୍ଷତ୍ରଗଣକମାନଙ୍କୁ, ମନ୍ତ୍ରତନ୍ତ୍ରକାରୀମାନଙ୍କୁ ଓ କଲ୍ଦୀୟମାନଙ୍କୁ ଡାକିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ। ସେହିପରି ସେମାନେ ଆସି ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ। ଏବଂ ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଛି, ଏବଂ ସେହି ସ୍ୱପ୍ନକୁ ଜାଣିବା ପାଇଁ ମୋର ଆତ୍ମା ବିଚଳିତ ହେଉଛି।” ଦାନିଏଲ 2:1–3.

ରାତିର “ଅନ୍ଧକାର” ମଧ୍ୟରେ, ନେବୁଖଦ୍ନେଜର ଗୋଟିଏ ପ୍ରତିମା ବିଷୟରେ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ସେହି ସ୍ୱପ୍ନକୁ ସ୍ମରଣ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ। ରାତିର ଗୋଟିଏ ସ୍ୱପ୍ନରେ, ସେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରତିମା ବିଷୟରେ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲେ; କିନ୍ତୁ ସେହି ପ୍ରତିମାର ସ୍ୱପ୍ନ ତାଙ୍କର ବୁଝାପାଇଁ ସେତେଇ ଅନ୍ଧକାରମୟ ଥିଲା, ଯେତେଇ ଅନ୍ଧକାରମୟ ଥିଲା ସେହି ରାତି, ଯେତେବେଳେ ସେ ସେହି ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଥିଲେ।

> ତାହାପରେ କଲ୍ଦୀୟମାନେ ସୁରିୟ ଭାଷାରେ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ରାଜନ୍, ଆପଣ ଚିରଜୀବୀ ହୁଅନ୍ତୁ; ଆପଣଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱପ୍ନଟି କହନ୍ତୁ, ଆମେ ତାହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଦେଖାଇବୁ। ରାଜା ଉତ୍ତର ଦେଇ କଲ୍ଦୀୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏହି ବିଷୟଟି ମୋରୁ ଚାଲିଗଲା; ଯଦି ତୁମେମାନେ ସ୍ୱପ୍ନଟି ଏବଂ ତାହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ମୋତେ ଜଣାଇବାକୁ ନାହାଁ, ତେବେ ତୁମେମାନେ ଖଣ୍ଡଖଣ୍ଡ କରାଯିବ, ଏବଂ ତୁମେମାନଙ୍କ ଘରଗୁଡ଼ିକୁ ମଳସ୍ଥଳ କରାଯିବ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେମାନେ ସ୍ୱପ୍ନଟି ଏବଂ ତାହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଦେଖାଅ, ତେବେ ତୁମେମାନେ ମୋରୁ ଦାନ, ପୁରସ୍କାର ଏବଂ ମହାସମ୍ମାନ ପାଇବ; ଅତଏବ ମୋତେ ସ୍ୱପ୍ନଟି ଏବଂ ତାହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଦେଖାଅ। ଦାନିଏଲ 2:4–7।

ନେବୁକଦ୍ନେଜରଙ୍କର ମୂର୍ତ୍ତି-ସ୍ୱପ୍ନର ପରୀକ୍ଷା ଏମିତି ଏକ ପରୀକ୍ଷା ଥିଲା, ଯାହା ଅନ୍ଧକାରରେ ଆବୃତ ଥିବା ଏକ ମୂର୍ତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଠିକ୍ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବର୍ଣ୍ଣନା, ସେହି ସହିତ ସ୍ୱପ୍ନର ବିଷୟବସ୍ତୁର ବ୍ୟାଖ୍ୟା, କିଏ ଦେଇପାରେ ତାହା ଚିହ୍ନଟ କରିବା ପାଇଁ ରଚିତ ହୋଇଥିଲା। ମିଲ୍ଲରାଇଟ ଇତିହାସରେ ଯେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଡାକର ବାର୍ତ୍ତା ସହିତ ଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ତାହାର ପୂର୍ବଛାୟା କର୍ମେଲ ପର୍ବତର ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଏଲିୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥିଲା। ସେଥିଲା ମଧ୍ୟ ଏକ ପରୀକ୍ଷା, ଯାହା କେବଳ କିଏ ସତ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାକୁ ନୁହେଁ, ବରଂ କିଏ ସତ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବ। ଉଇଲିଆମ ମିଲ୍ଲର, ଯିଏ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ କହନ୍ତି ଯେ ଏଲିୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବଛାୟିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେ କର୍ମେଲ ପର୍ବତରେ ଏଲିୟାଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ। ତଥାପି, ଯାହା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଉଥିଲା, ତାହା ଉଇଲିଆମ ମିଲ୍ଲର ନୁହେଁ; ବରଂ ସେ ଯେଭଳି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝିବାକୁ ପରିଚାଳିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଅଧିକ ପ୍ରମୁଖ ଭାବରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହେଉଥିଲା। କର୍ମେଲ ପର୍ବତରେ ପୁରୁଷ ଦେବତା ବାଆଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ଏବଂ ସ୍ତ୍ରୀ ଦେବୀ ଅଷ୍ଟାରୋଥଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିଲେ। ମିଲ୍ଲରାଇଟମାନଙ୍କ ଇତିହାସରେ, କର୍ମେଲ ପର୍ବତ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବଛାୟିତ ଭାବରେ, ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ କଲିସିଆମାନେ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିଲେ।

ଯେତେବେଳେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚମାନେ ଉଇଲିୟମ୍ ମିଲରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀୟ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ ନାକଚ କଲେ, ସେମାନେ ରୋମର କନ୍ୟାମାନେ ହେଲେ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀୟ ଅର୍ଥରେ, କନ୍ୟା ତାହାର ମାତାର ଏକ ପ୍ରତିଛବି ଅଟେ। ମିଲେରୀୟ ଇତିହାସରେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ ଯେ ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଫଳ ହେଲେ, ସେହି ପରୀକ୍ଷାହିଁ ପଶୁର ଏକ ପ୍ରତିଛବି

(କନ୍ୟ ।)କୁ ଚିହ୍ନ ଟ କରିଥିଲା ଏବଂ ଉତ୍ପ ନ୍ନ କରିଥିଲା। ସେଠାରେ ସତ୍ୟ ପ୍ରେ ।ଟେଷ୍ଟ ।ଣ୍ଟ ବାଦର ଶୃଙ୍ଗ , ଧର୍ମତ୍ୟ ।ଗୀ ପ୍ରେ ।ଟେଷ୍ଟ ।ଣ୍ଟ ବାଦର ଶୃଙ୍ଗ ର ବିରୋଧରେ ପ୍ର କାଶିତ ହୋଇଥିଲା। ନେବୁଖଦେ ୍ନଜ୍ଜ ର ଏକ ବ୍ୟ ।ଖ୍ୟ । ଦାବି କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ଏହା କରୁଥିବାବେଳେ, ସେ ଦୈବୀ ବ୍ୟ ବସ୍ଥ ।ନୁସାରେ ମିଥ୍ୟ । ଏବଂ ସତ୍ୟ —ଉଭୟ ପ୍ର କାରର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ କ୍ତ ।ମାନଙ୍କ ର ପ୍ର କାଟତା ସୃଷ୍ଟ ି କରିବାରେ ଜଡ଼ିତ ଥିଲେ।

> ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ରାଜା ନିଜ ସେବକମାନଙ୍କୁ ସେହି ସ୍ୱପ୍ନଟି କହନ୍ତୁ, ତେବେ ଆମେ ତାହାର ଭାବାର୍ଥ ପ୍ରକାଶ କରିବୁ। ରାଜା ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଜାଣୁଛି ଯେ ତୁମେମାନେ ସମୟ ଲଭିବାକୁ ଚାହୁଁଛ, କାରଣ ତୁମେମାନେ ଦେଖୁଛ ଯେ ସେହି କଥାଟି ମୋ ପାଖରୁ ଚାଲିଯାଇଛି। କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେମାନେ ମୋତେ ସ୍ୱପ୍ନଟି ଜଣାଇବ ନାହିଁ, ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଆଜ୍ଞା ଅଛି; କାରଣ ସମୟ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଉ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋ ସମ୍ମୁଖରେ କହିବା ପାଇଁ ତୁମେମାନେ ମିଥ୍ୟା ଓ ଭ୍ରଷ୍ଟ କଥା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛ; ଏହେତୁ ମୋତେ ସେହି ସ୍ୱପ୍ନଟି କହ, ତାହେଲେ ମୁଁ ଜାଣିବି ଯେ ତୁମେମାନେ ତାହାର ଭାବାର୍ଥ ପ୍ରକାଶ କରିପାରିବ। ଦାନିଏଲ 2:7–9।

ପରୀକ୍ଷାର ଅବଧିମାନଙ୍କର ଉପସମାହାରରେ, ଯେ ଭେଦରେଖା କର୍ମେଲ ପର୍ବତରେ ଏବଂ ଅକ୍ଟୋବର 22, 1844 ରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ଭେଦରେଖା ଦାନିୟେଲ ପୁସ୍ତକର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମଧ୍ୟ ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛି। କର୍ମେଲ ପର୍ବତ, ମିଲେରୀୟ ଇତିହାସ ଏବଂ ନେବୁଖଦ୍ନେଜରଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତି-ସ୍ୱପ୍ନର ଏହି ତିନୋଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପ୍ରତିନିଧାନରେ, ଜୋର ଦିଆଯାଇଛି ଯଥାର୍ଥ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଉପରେ, ଯାହା ଏଲିୟା, ମିଲେର ଏବଂ ଦାନିୟେଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ସ୍ୱପ୍ନର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ହେଉଛି ସେହି ବାର୍ତ୍ତା, ଯାହା ସେହି ଇତିହାସରେ ଅମୁଦ୍ରିତ ହୁଏ, ଯେଠାରେ ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାମାନେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଅନ୍ତି।

> କଲ୍ଦୀୟମାନେ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଏମିତି କୌଣସି ମଣିଷ ନାହିଁ, ଯେ ରାଜାଙ୍କ ବିଷୟ ପ୍ରକାଶ କରିପାରିବ; ଏହି କାରଣରୁ କୌଣସି ରାଜା, ପ୍ରଭୁ କିମ୍ବା ଶାସକ କେବେ କୌଣସି ଯାଦୁକର, ଜ୍ୟୋତିଷୀ କିମ୍ବା କଲ୍ଦୀୟଙ୍କୁ ଏପରି କଥା ପଚାରିନାହାନ୍ତି। ରାଜା ଯାହା ଆବଶ୍ୟକ କରୁଛନ୍ତି, ସେଥି ଏକ ଦୁର୍ଲଭ ବିଷୟ; ଏବଂ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି, ଯାହାଙ୍କର ବାସ ମାଂସ ସହିତ ନୁହେଁ, ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତାହା ପ୍ରକାଶ କରିପାରିବା ଅନ୍ୟ କେହି ନାହିଁ। ଏହି କାରଣରୁ ରାଜା କ୍ରୁଦ୍ଧ ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଚଣ୍ଡ କ୍ରୋଧିତ ହେଲେ, ଏବଂ ବାବିଲର ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ। ଦାନିଏଲ 2:10–12.

କର୍ମେଲ ପର୍ବତରେ, ଏଲିୟା ସେହି ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ, ଏବଂ ସେ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିବା ପରୀକ୍ଷା କେବଳ କିଏ ସତ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱର ତାହା ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ନୁହେଁ, ବରଂ କିଏ ସତ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ତାହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ଥିଲା। ଦାନିଏଲର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସତ୍ୟ ଓ ମିଥ୍ୟାର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥିବା ପରୀକ୍ଷାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରୁଥିବାମାନେ ହେଲେ କଲ୍ଦୀୟମାନେ। ସେମାନେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରନ୍ତି ଯେ ନବୂଖଦ୍ନେଜର ଯେଉଁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଖୋଜୁଛନ୍ତି, ତାହା କେବଳ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଜଣାଯାଇପାରେ, ମଣିଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ। ଏହା ସହିତ, “ରାଜା ଯାହା ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ସେଥି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ଲଭ ବିଷୟ” ବୋଲି ସେମାନେ କହିବାବେଳେ, ନବୂଖଦ୍ନେଜର ଓ ତାଙ୍କର ଧାର୍ମିକ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମ୍ପର୍କ ଏକ ଭୁଲ ସମ୍ପର୍କ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଅଭିଯୋଗ କରନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଥିଲା ଯେ ରାଜା, ଯିଏ ରାଜ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ସେ ସେହି ଧାର୍ମିକ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ଦୂରେ ରୁହନ୍ତୁ, ଯାହା ଉପରେ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାରୀ ବୋଲି ବୁଝୁଥିଲେ। ସେମାନେ ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ରାଜ୍ୟର ଯୁଗଳତାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିବାଦ କରୁନାହାନ୍ତି; ସେମାନେ ପ୍ରତିବାଦ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ନବୂଖଦ୍ନେଜର, ଯିଏ ରାଜ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ସେ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାକୁ ଦାବି କରୁଛନ୍ତି। ଯଦି ଧାର୍ମିକ ନେତାମାନେ ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ଶାସନ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ମଣ୍ଡଳୀ-ରାଜ୍ୟ ସମ୍ପର୍କ ସହ ସୁବିଧାବୋଧ କରିଥାନ୍ତେ। ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିର ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି ସେହି ସ୍ଥାନ ଯେଉଁଠାରେ ଆମେ ଆମର ଅନନ୍ତ ଗନ୍ତବ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରୁ—ନବୂଖଦ୍ନେଜରଙ୍କ ପ୍ରତିମା-ସ୍ୱପ୍ନ ପରି—ଏହା ଜୀବନ କିମ୍ବା ମୃତ୍ୟୁର ପରୀକ୍ଷା।

> ଏବଂ ଜ୍ଞ ।ନୀମାନଙ୍କ ୁ ବଧ କରାଯିବ ବୋଲି ଆଦେଶ ଜାରି ହେଲା; ଏବଂ ସେମାନେ ଦାନିୟେଲ ଓ ତାଙ୍କ ସହଚରମାନଙ୍କ ୁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ଖୋଜୁଥିଲେ। ତେବେ ଦାନିୟେଲ ରାଜାଙ୍କ ପ୍ର ହରୀଦଳର ଅଧିନାୟକ ଆରିଓକଙ୍କ ୁ, ଯିଏ ବାବିଲର ଜ୍ଞ ।ନୀମାନଙ୍କ ୁ ବଧ କରିବାକୁ ବାହାରିଥିଲା, ପରାମର୍ଶ ଓ ପ୍ର ଜ୍ଞ ।ସହିତ ଉତ୍ତ ର ଦେଲେ।

> ସେ ଉତ୍ତ ର ଦେଇ ରାଜାଙ୍କ ଅଧିନାୟକ ଆରିଓକଙ୍କୁ କହିଲେ, ରାଜାଙ୍କ ଠାରୁ ଏହି ଆଦେଶ ଏତେ ଦ୍ୱ ରାନ୍ୱିତ କାହିଁକି? ତେବେ ଆରିଓକ ସେହି ବିଷୟ ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ। ଦାନିୟେଲ 2:13–15।

ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ୍‌ଙ୍କୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଜଣା ମୂର୍ତ୍ତିର ସ୍ୱପ୍ନର ଜୀବନ ଓ ମୃତ୍ୟୁ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକର ବୁଝାମଣା ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନାଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ, ସେ ଏହି ସତ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ଶତ ଚଉଳିଶି ହଜାରଙ୍କର ଜ୍ଞାନପ୍ରାପ୍ତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ତିନି-ପଦକ୍ରମୀୟ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଦ୍ୱିତୀୟ ଏବଂ ଦୃଶ୍ୟମାନ ପରୀକ୍ଷାର ଇତିହାସରେ ଅଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଦାନିଏଲ୍ କେବଳ ସେମାନଙ୍କୁ ହିଁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁନାହାନ୍ତି ଯେମାନେ ଠିକ୍ ଆହାର ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବାଛିଥିଲେ ଏବଂ ଏହିପରି ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ, ବରଂ ସେ ସେହି ମାନବୀୟ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଛନ୍ତି ଯାହାଙ୍କୁ ଦେବତା ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଶେଷ ଅନ୍ତର୍ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇଥିଲେ।

> ଏହି ଚାରିଜଣ ଶିଶୁଙ୍କ ପାଇଁ, ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଓ ଜ୍ଞାନରେ ବିଦ୍ୟା ଏବଂ ପ୍ରଜ୍ଞା ଦାନ କଲେ; ଆଉ ଦାନିୟେଲ ସମସ୍ତ ଦର୍ଶନ ଓ ସ୍ୱପ୍ନରେ ବୁଝିବାର କ୍ଷମତା ରଖୁଥିଲେ। ଦାନିୟେଲ 1:17.

ଯଦ୍ୟପି ସେହି ଚାରିଜଣ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ଇବ୍ରୀୟ ସମସ୍ତେ ଆହାର-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ, ତଥାପି ଦର୍ଶନ ଓ ସ୍ୱପ୍ନମାନଙ୍କର ଦୂତ ଭାବେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଚୟନ କରାଗଲା। ଦାନିଏଲ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଦୂତଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଛନ୍ତି, ଯେପରି ଏଲିୟା, ବାପ୍ତିସ୍ମଦାତା ଯୋହନ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଯୋହନ, ଉଇଲିଅମ୍ ମିଲର ଏବଂ Future for America ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛନ୍ତି। ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଦୂତ କେବେ ମଧ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ପରୀକ୍ଷାରୁ ପୃଥକ୍ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମୟରେ ଯେମାନେ ଯୋହନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଲାଭ ପାଇପାରିଲେ ନାହିଁ। ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ, ଯେମାନେ ପ୍ରଥମ ସନ୍ଦେଶକୁ (ଯାହା ୱିଲିଆମ୍ ମିଲରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ) ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଦ୍ୱିତୀୟ ସନ୍ଦେଶରୁ କୌଣସି ଲାଭ ପାଇପାରିଲେ ନାହିଁ। ଉଭୟ ଇତିହାସରେ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟମାନେ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା କେଉଁଠିକୁ ନେଇଯାଉଥିଲା ତାହା ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ ନାହିଁ। ଶିଷ୍ୟମାନେ କ୍ରୁଶକୁ ଦେଖିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ଯଦ୍ୟପି ସ୍ପଷ୍ଟଭାବରେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହା ଘଟିବାକୁ ଥିଲା। ମିଲେରାଇଟ୍ମାନେ ମହା ନିରାଶାକୁ ଦେଖିପାରିଲେ ନାହିଁ। ଦାନିୟେଲ, ଯେତେବେଳେ ଆରିଓକଙ୍କ ଠାରୁ ନେବୁଖଦ୍ନେଜରଙ୍କ ପ୍ରତିମା-ସ୍ୱପ୍ନ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଜୀବନ-ମୃତ୍ୟୁର ପରିସ୍ଥିତି ବିଷୟରେ ଅବଗତ ହେଲେ, ସେ ସ୍ୱପ୍ନର ବିଷୟବସ୍ତୁ କ'ଣ ଥିଲା କିମ୍ବା ପ୍ରତିମା-ପରୀକ୍ଷା କେଉଁଠିକୁ ନେଇଯାଉଥିଲା, ତାହା ଜାଣୁନଥିଲେ। ସେ କେବଳ ଏତିକି ଜାଣୁଥିଲେ ଯେ ଏହା ଜୀବନ ଓ ମୃତ୍ୟୁର ପରିସ୍ଥିତି ଥିଲା। ତେଣୁ, ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ ତାହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ବୁଝିବା ପାଇଁ ସମୟର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା।

> ତାହାପରେ ଦାନିଏଲ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରି ରାଜାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ ଯେ, ସେ ତାହାଙ୍କୁ ସମୟ ଦିଅନ୍ତୁ, ଏବଂ ସେ ରାଜାଙ୍କୁ ତାହାର ଅର୍ଥବ୍ୟାଖ୍ୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ। ଦାନିଏଲ 2:16।

ଦାନିଏଲ ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷାରେ ସେ ଯେ ଆହାର (ପଦ୍ଧତି) ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ନିଶ୍ଚୟ କରିଥିଲେ, ତାହାରେ ଆସ୍ଥା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ। ଏହିକାରଣରୁ ତାଙ୍କୁ ସମୟ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମୟରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଯେ ସମୟ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେହି ସମୟସୀମା ଥିଲା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ, ସମାଧି, ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଆରୋହଣର ଅବଧି, ସେ ଏମାଉସ ପଥରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଏବଂ ପରେ ପୁନର୍ବାର ଉପର ଘରରେ। ପରେ ସେହି ସମୟର ଶେଷରେ ସେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଶ୍ୱାସରୂପେ ପ୍ରଦାନ କଲେ।

> ଏହା କହି ସେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶ୍ୱାସ ଫୁଙ୍କିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କର। ଯୋହନ 20:22।

ଏଜିକିଏଲ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀ କଲେ, ଏବଂ ମୃତ ଅସ୍ଥି ଗୁଡ଼ିକୁ ଏକତ୍ର କରାଗଲା। ପରେ ଏଜିକିଏଲ ପୁନର୍ବାର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀ କଲେ, ଏବଂ ନୂତନ ଭାବେ ଗଠିତ ଦେହଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ ାଙ୍କ ର ଶ୍ୱ ାସ ବହିଦିଆଗଲା; ତାହା ପରେ ସେମାନେ ଏକ ପରାକ୍ର ମୀ ସେନାରୂପେ ଉଠି ଦାଁଡିଲେ। ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀ 1ଷ୍ଟ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶ୍ୱ ାସ ଫୁଙ୍କ ିଲେ, ସେ ତାଙ୍କ ର

ବୁଝିବାର ଶକ୍ତ ି କୁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ   କଲେ।

> ତାହାପରେ ସେ ତାଙ୍କର ବୁଝିବାର ଶକ୍ତିକୁ ଉଦ୍‌ଘାଟିତ କଲେ, ଯେଣାରୁ ସେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ରବାକ୍ୟକୁ ବୁଝିପାରନ୍ତି। ଲୂକ 24:25।

ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ଜଗତର ଅନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ଦାନିଏଲ ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ଅପବାଦ ନୁହେଁ। ସେ ଯେ ସମୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ, ସେହି ସମୟ ଏପରି ଏକ ଅବଧି ଥିଲା ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେ ପ୍ରକାଶ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ। ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷାର ସମୟ, ପ୍ରଥମ ନିରାଶାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସେମାନେ ମାଥିଉ ଅଧ୍ୟାୟ ପଚିଶ ଏବଂ ହବକ୍‌କୂକ ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଜେମାନେ ବିଳମ୍ବର ସମୟରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଚିହ୍ନି ପାରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିଲା। ମିଲରାଇଟ ଇତିହାସରେ ବିଳମ୍ବର ସମୟର ଇତିହାସ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାର ସମୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା। ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇ ସେହି ଏକେ ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଛି, ତେଣୁ ସେଙ୍କର ସମୟ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀଗତ ଭାବରେ ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କ ବିଳମ୍ବର ସମୟ ସହ ସମନ୍ୱୟ ରଖେ। ଏହିପରି, ଦାନିଏଲଙ୍କର ସମୟ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏବଂ ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କ ବିଳମ୍ବର ସମୟ, ଏକ ଶତ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ବିଳମ୍ବର ସମୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ଜୁଲାଇ 18, 2020 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା।

ନେବୁକଦ୍ନେଜରଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତି-ସ୍ୱପ୍ନକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଦାନିଏଲଙ୍କ ସମୟ-ଅନୁରୋଧ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରରେ ସେହି ତିନି ଦିନ ଓ ଅର୍ଧ ଦିନ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯେତେବେଳେ ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ ରାସ୍ତାରେ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ିରହିଥିଲେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏଗାରର ସେହି ତିନି ଦିନ ଓ ଅର୍ଧ ଦିନର ଇତିହାସରେ, ଯେଉଁ ତିନି ଦିନ ଓ ଅର୍ଧ ଦିନ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବେ ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୟ ପ୍ରାନ୍ତରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱର କ୍ରନ୍ଦନ କରେ। ମୃତ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଗ୍ରତ କରି ଜୀବନ ଦେବା ପାଇଁ ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତା ଯେ ମାନବୀୟ ସ୍ୱରକୁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ତାହା ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପାଇଛି, ଯିଏ ସ୍ୱପ୍ନଟି କ'ଣ ଥିଲା ଏବଂ ତାହା କ'ଣ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଏହାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୟ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲେ। ପ୍ରାନ୍ତରରେ କ୍ରନ୍ଦନ କରୁଥିବା ସେହି ସ୍ୱରକୁ ସ୍ୱପ୍ନ ଓ ଦର୍ଶନମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୟ ବୁଝାମଣା ଦିଆଯାଇଛି, ଯେପରି ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପାଇଛି। ସ୍ୱର କ୍ରନ୍ଦନ କରୁଛି; ଏପରିଭାବେ ଏହା ଚିହ୍ନିତ କରୁଛି ଯେ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର କ୍ରନ୍ଦନର ସନ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି, ଏବଂ ସେହି କ୍ରନ୍ଦନ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିରେ ଦିଆଯାଏ, ଯାହା ଅନ୍ଧକାରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ଅର୍ଦ୍ଧରାତ୍ରିର ସବୁଠାରୁ ଗଭୀର ଅନ୍ଧକାରରେ, ସେହି ସ୍ୱର (Daniel) ଅନ୍ଧକାରରେ ଆବୃତ ଥିବା ଏକ ବାର୍ତ୍ତାର ବୁଝାମଣା ପ୍ରାପ୍ତ କଲା। ସେହି ସ୍ୱରକୁ (Ezekiel) ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଜ୍ଞା ହେଉଛି, ମୃତ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଦେଶ କରି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ କରିବା। ସେ ଏହା କରୁଥିବାବେଳେ, ପଥରେ ପଡ଼ିଥିବା ମୃତମାନଙ୍କ ଉପରେ ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତାଙ୍କର ଶ୍ୱାସ ପ୍ରବାହିତ ହୁଏ, ଏବଂ ସେମାନେ "ପୁନର୍ଜୀବିତ" ହୁଅନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ସେହି ପୁନର୍ଜୀବନ କେବଳ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ୱାରାହିଁ ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ। ପଥରେ ହତ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିବା ମୃତ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କର ପୁନର୍ଜୀବନର ଇତିହାସରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏକ ମାର୍ଗଚିହ୍ନ ଅଟେ। ଯେଉଁ ଯଥୋଚିତ ସ୍ଥାନରେ ସେହି ମାର୍ଗଚିହ୍ନ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଛି, ସେଠି ଡାନିଏଲ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ ସେହି ମାର୍ଗଚିହ୍ନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

> "ଆମ ମଧ ରେ ସତ୍ୟ ଭକ୍ତ ି ପରାୟଣତାର ଏକ ପୁନର୍ଜାଗରଣ ହେଉଛି ଆମ ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟ କତାମାନଙ୍କ ମଧ ରୁ ସର୍ବଶ୍ରେ ଷ୍ଠ ଓ ସର୍ବାଧିକ ଜରୁରୀ। ଏହାକୁ ଅନେ ଷଣ କରିବା ଆମର ପ୍ର ଥମ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ଉଚିତ। ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇବା ପାଇଁ ଗଭୀର ଆନ୍ତ ରିକ ପ୍ର ୟାସ ହେବା ଆବଶ୍ୟ କ, ଏହି କାରଣରୁ ନୁହେଁ ଯେ ପରମେଶ୍ୱ ର ଆମ ଉପରେ ତାଙ୍କ ର ଆଶୀର୍ବାଦ ବର୍ଷାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ନୁହନ୍ତ ି, ବରଂ ଏହି କାରଣରୁ ଯେ ଆମେ ତାହା ଗ୍ର ହଣ କରିବା ପାଇଁ ଅପ୍ର ସ୍ତ ୁତ। ଆମ ସ୍ୱ ର୍ଗୀୟ ପିତା, ଯେମାନେ ତାଙ୍କ ୁ ମାଗନ୍ତ ି ସେମାନଙ୍କ ୁ ତାଙ୍କ ର ପବିତ୍ର ଆତ୍ମ ା ଦେବାକୁ, ପୃଥିବୀର ପିତାମାତାମାନେ ନିଜ ସନ୍ତ ାନମାନଙ୍କ ୁ ଭଲ ଦାନ ଦେବାପେକ୍ଷ ା ଅଧିକ ଇଚ୍ଛୁକ। କିନ୍ତୁ ସ୍ୱ ୀକାରୋକ୍ତ ି, ନମ୍ର ତା, ପଶ୍ଚ ାତ୍ତ ାପ ଏବଂ ଆନ୍ତ ରିକ ପ୍ର ାର୍ଥନା ଦ୍ୱ ାରା, ପରମେଶ୍ୱ ର ଯେ ସବୁ ଶର୍ତ୍ତ ର ଉପରେ ଆମକୁ ତାଙ୍କ ର ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେବାକୁ ପ୍ର ତିଜ୍ଞ ା କରିଛନ୍ତ ି, ସେହି ଶର୍ତ୍ତ ଗୁଡ଼ିକ ପୂରଣ କରିବା ଆମର କାମ। ଏକ ପୁନର୍ଜାଗରଣକୁ କେବଳ ପ୍ର ାର୍ଥନାର ଉତ୍ତ ରରୂପେ ଅପେକ୍ଷ ା କରାଯାଇପାରେ। ଯେପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଲୋକମାନେ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମ ାରୁ ଏପରି ଭାବରେ ବଞ୍ଚ ିତ ଅଛନ୍ତ ି, ସେପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ସେମାନେ ବାକ୍ୟ ର ପ୍ର ଚାରକୁ ମୂଲ୍ୟ ାୟନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମ ାଙ୍କ ଶକ୍ତ ି ସେମାନଙ୍କ ର ହୃଦୟକୁ ସ୍ପ ର୍ଶ କରେ, ସେତେବେଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଉପଦେଶମାନେ

> ନିଷ୍ଫ ଳ ହେବେ ନାହିଁ। ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ର ଶିକ୍ଷ ାଦ୍ୱ ାରା ପରିଚାଳିତ ହୋଇ, ତାଙ୍କ ଆତ୍ମ ାଙ୍କ ର ପ୍ର କାଶ ସହିତ, ସୁବିବେଚନାର ଅଭ୍ୟ ାସରେ, ଯେମାନେ ଆମ ସଭାମାନଙ୍କ ରେ ଉପସ୍ଥ ିତ ହେବେ ସେମାନେ ଏକ ମୂଲ୍ୟ ବାନ ଅନୁଭବ ଲାଭ କରିବେ, ଏବଂ ଘରକୁ ଫେରି ଏକ ସ୍ୱ ାସ୍ଥ ୍ୟ କର ପ୍ର ଭାବ ପ୍ର ୟୋଗ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ର ସ୍ତ ୁତ ହେବେ।"

> "ପୁରାତନ ପତାକାବାହକମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ସଂଘର୍ଷ କରିବା କ'ଣ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଆତ୍ମାର ଉଣ୍ଡାଳନକୁ ଉପଭୋଗ କରିବା କ'ଣ, ସେଥି ଜାଣୁଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରର ମଞ୍ଚରୁ ବିଦାୟ ନେଉଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ କେହି ଆଗକୁ ଆସୁଛନ୍ତି? ଉଦୀୟମାନ ପିଢ଼ୀର ଅବସ୍ଥା କେମିତି? ସେମାନେ କି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖକୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଛନ୍ତି? ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନରେ ଚାଲୁଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି ଆମେ କି ସଚେତନ, ନାକି ଆମେ ଚର୍ଚ୍ଚ ଉପରେ କୌଣସି ବାଧକାରୀ ଶକ୍ତି ଅବତରଣ କରିବାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛୁ, ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ଆମେ ଜାଗ୍ରତ ହେବୁ ନାହିଁ? ଆମେ କି ସମଗ୍ର ଚର୍ଚ୍ଚର ପୁନର୍ଜୀବନ ଦେଖିବାକୁ ଆଶା କରୁଛୁ? ସେହି ସମୟ କେବେବି ଆସିବ ନାହିଁ।"

> "କଳିସିୟାରେ ଏମିତି କିଛି ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି ଯେମାନେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇନାହାନ୍ତି, ଏବଂ ଯେମାନେ ଆନ୍ତରିକ, ବିଜୟୀ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଏକତାବଦ୍ଧ ହେବେ ନାହିଁ। ଆମେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ହେବ। ଆମେ ଅଧିକ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ହେବ, ଏବଂ କମ୍ କହିବାକୁ ହେବ। ଅଧର୍ମ ବଢ଼ିଚାଲିଛି, ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହା ଶିଖାଇବାକୁ ହେବ ଯେ ସେମାନେ ଆତ୍ମା ଓ ଶକ୍ତି ବିନା କେବଳ ଧାର୍ମିକତାର ଆକୃତିରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନ ହୁଅନ୍ତୁ। ଯଦି ଆମେ ନିଜ ନିଜ ହୃଦୟକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା, ନିଜ ପାପଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂର କରିବା, ଏବଂ ଆମର ଦୁଷ୍ଟ ପ୍ରବୃତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ସୁଧାରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେବୁ, ତେବେ ଆମର ପ୍ରାଣଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟର୍ଥତା ଦିଗକୁ ଉନ୍ନତ ହେବ ନାହିଁ; ଆମେ ନିଜମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବିଶ୍ୱାସୀ ରହିବୁ, ଏହି ଅବିଚଳ ଜ୍ଞାନ ସହିତ ଯେ ଆମର ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତତା ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଅଟେ।" Selected Messages, book 1, 121, 122.

ଦାନିଏଲ୍ ଯେ ଆହାର ଭୋଜନ କରିବାକୁ ବାଛିଥିଲେ, ସେହି ଆହାର ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସର ଆଧାରରେ, ପରେ ସେ ଏକ ଦୃଶ୍ୟମାନ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଆଣାଗଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଆହାର ଯାହାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା ସେହି ପଦ୍ଧତିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି, ପ୍ରଥମେ ଏହାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିବାକୁ ଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ୱପ୍ନଟିକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବେ ଏବଂ ତାହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବେ, ଏବଂ ତାହାପରେ ସେହି ସ୍ୱପ୍ନର ପ୍ରସ୍ତୁତିକୁ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସମ୍ପାଦନ କରିବେ। ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଠିକ୍ ଆହାର, ଅର୍ଥାତ୍ ଠିକ୍ ପଦ୍ଧତି, ଥିଲା; ଏବଂ ପରେ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ "ଅନ୍ଧକାର" ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ନେବୁକଦ୍ନେସରଙ୍କ ପ୍ରତିମା-ସ୍ୱପ୍ନର ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ନିଜ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଦୃଶ୍ୟମାନ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଥିଲା। ତାଙ୍କର ପରବର୍ତ୍ତୀ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ତାଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସର ଦୃଶ୍ୟମାନ ପ୍ରକାଶ; କାରଣ ସେତେବେଳେ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନେ ଯେତେବେଳେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧକାରରେ ପାଆନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦୈବୀ ସୂତ୍ରକୁ କାର୍ଯ୍ୟକର କଲେ।

> "ଦୁଷ୍ଟଜନଙ୍କର ଅନ୍ଧକାର ସେମାନଙ୍କୁ ଆବୃତ କରେ, ଯେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଅବହେଳା କରନ୍ତି। ଶତ୍ରୁଙ୍କର କାନାକାନି ପ୍ରଲୋଭନ ସେମାନଙ୍କୁ ପାପ କରିବାକୁ ଆକର୍ଷିତ କରେ; ଏବଂ ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହି କାରଣରୁ ଯେ ସେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଦିବ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଈଶ୍ୱର ଯେ ସୁବିଧାସମୂହ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକର ଉପଯୋଗ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ପୁଅମାନେ ଓ ଝିଅମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରେ ଅନିଚ୍ଛୁକ କାହିଁକି ହେବେ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରାର୍ଥନା ହେଉଛି ବିଶ୍ୱାସର ହାତରେ ଥିବା ସେହି ଚାବି, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସ୍ୱର୍ଗର ଭଣ୍ଡାରଗୃହ ଖୋଲାଯାଏ, ଯେଉଁଠାରେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନତାର ଅସୀମ ସମ୍ପଦ ସଞ୍ଚିତ ଅଛି? ଅବିରତ ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ସଚେତନ ଜାଗ୍ରତତା ବିନା, ଆମେ ଅସାବଧାନ ହୋଇଯିବାରେ ଏବଂ ସଠିକ ପଥରୁ ଭ୍ରମିତ ହୋଇଯିବାରେ ବିପଦରେ ଅଛୁ। ବିରୋଧୀ ସଦା ଦୟାସିଂହାସନ ପ୍ରତି ଯିବାର ପଥକୁ ବାଧା ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ, ଯେପରି ଆମେ ଗଭୀର ବିନୟପୂର୍ଣ୍ଣ ନିବେଦନ ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଲୋଭନକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶକ୍ତି ଲାଭ କରିନ ପାରୁ।" Steps to Christ, 94.

ନେବୁକଦ୍ନେଜରଙ୍କ ରାତ୍ରିର ସ୍ୱପ୍ନର ବିଷୟବସ୍ତୁର ଅନ୍ଧକାରକୁ ନେଇ, ଦାନିୟେଲ ତାଙ୍କ ତିନିଜଣ ସହଚରଙ୍କ ସହିତ ଏକତ୍ର ହୋଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ।

> ତାହାପରେ ଦାନିୟେଲ ନିଜ ଘରକୁ ଯାଇ, ଏହି କଥାକୁ ନିଜ ସହଚରମାନଙ୍କ —ହନନ୍ୟ ା, ମୀଶାଏଲ ଏବଂ ଅଜର୍ୟାଙ୍କ ୁ—ଜଣାଇଲେ; ଯେପରି ସେମାନେ ଏହି ଗୁପ୍ତ ବିଷୟ ସମ ୍ବନ୍ଧ ରେ ସ୍ୱ ର୍ଗର ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ନିକଟରୁ କରୁଣା

ନିବେଦନ କରନ୍ତୁ, ଯେଣ୍ଠାରେ ଦାନିୟେଲ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହଚରମାନେ ବାବିଲର ଅନ୍ୟ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କ ସହିତ ବିନଷ୍ଟ ନ ହୋନ୍ତୁ। ତାହାପରେ ରାତ୍ରିରେ ଏକ ଦର୍ଶନରେ ସେହି ଗୁପ୍ତ ବିଷୟ ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା। ତାପରେ ଦାନିୟେଲ ସ୍ୱର୍ଗର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ କଲେ। ଦାନିୟେଲ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମ ଯୁଗାନୁଯୁଗ ଧନ୍ୟ ହେଉ; କାରଣ ଜ୍ଞାନ ଓ ଶକ୍ତି ତାଙ୍କର। ସେ ସମୟ ଓ ଋତୁମାନଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି; ସେ ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଅପସାରିତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ରାଜାମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାପିତ କରନ୍ତି; ସେ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଝିବାକୁ ଜାଣିଥିବାମାନଙ୍କୁ ବୁଦ୍ଧି ଦିଅନ୍ତି। ସେ ଗଭୀର ଓ ଗୁପ୍ତ ବିଷୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି; ଅନ୍ଧକାରରେ କ'ଣ ଅଛି ସେ ଜାଣନ୍ତି, ଏବଂ ଆଲୋକ ତାଙ୍କ ସହିତ ବାସ କରେ। ହେ ମୋର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର, ମୁଁ ତୁମକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଓ ସ୍ତୁତି କରୁଛି, କାରଣ ତୁମେ ମୋତେ ଜ୍ଞାନ ଓ ଶକ୍ତି ଦେଇଛ, ଏବଂ ଯାହା ଆମେ ତୁମ ପାଖରେ ନିବେଦନ କରିଥିଲୁ, ତାହା ଏବେ ମୋତେ ଜଣାଇଛ; କାରଣ ରାଜାଙ୍କ ବିଷୟକ କଥା ତୁମେ ଏବେ ଆମକୁ ଜଣାଇଛ। ଦାନିୟେଲ 2:17–23.

ତାହା ପରେ ଦାନିଏଲ ସେହିଁ ଜଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୁରସ୍କୃତ ହେଲେ, ଯିଏ "ଅନ୍ଧକାରରେ କ'ଣ ଅଛି ଜାଣନ୍ତି।" ରବିବାରୀୟ ବିଧାନ ପାଇଁ ଆନ୍ଦୋଳନ ଅନ୍ଧକାରରେ ଚାଲିଛି, ଏବଂ ଯେମାନେ ଦୈବୀ ଆହାର ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ପାପାଳ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱର ଚିହ୍ନକୁ ବଳପୂର୍ବକ ଲାଗୁ କରିବା ପାଇଁ ଧାର୍ମିକ ଓ ରାଜନୈତିକ ମଞ୍ଚ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିବା ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିର ଗଠନକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ।

ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ କେବଳ ମିଲେରୀୟ ଇତିହାସରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଇତିହାସକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁନାହିଁ, ବରଂ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବରେ ସେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଇତିହାସକୁ ଦର୍ଶାଉଛନ୍ତି। ନେବୁଖଦ୍ନେଜ୍ଜରଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତି-ସ୍ୱପ୍ନର ପରୀକ୍ଷାରେ, ପଶୁର ମୂର୍ତ୍ତିର ପରୀକ୍ଷାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ଆସନ୍ତା ରବିବାର-ଆଇନର ଜୀବନ-ମୃତ୍ୟୁସଂକଟମୟ ପରିସ୍ଥିତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ଜାଗ୍ରୁତିର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ପଦକ୍ଷେପଗୁଡ଼ିକୁ ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି।

ଦାନିଏଲ ସେହି ଇତିହାସର ବାର୍ତ୍ତାବାହକଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେଉଁଠାରେ ମୂର୍ତ୍ତି-ସ୍ୱପ୍ନର ଜୀବନ-ମୃତ୍ୟୁ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରେ। ସେ ଯେ ଆହାର-ନୀତିକୁ ବୁଝି ଆସିଛି, ତାହାର ଉପରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ଠିଆଁଡ଼େ, ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା କହେ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ଦର୍ଶନକୁ ପ୍ରକାଶ କରିପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେ ସମୟ ଅନୁରୋଧ କରେ। ସେହି ସମୟ ହେଉଛି ବିଳମ୍ବର ସମୟ। ବିଳମ୍ବର ସମୟର ସମାପ୍ତିରେ, ନବୂଖଦ୍ନେସରଙ୍କ ଅନ୍ଧକାରମୟ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଯାହା ଥିଲା, ତାହା ବିଷୟରେ ତାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦିଆଯାଏ; କିନ୍ତୁ କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ। ସେ କେବଳ ମୂର୍ତ୍ତି-ସ୍ୱପ୍ନର ବୁଝାମଣା ପ୍ରାପ୍ତ କରେ ନାହିଁ, ଯାହା ପଶୁର ମୂର୍ତ୍ତି ଓ ତାହା ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରତୀକସ୍ୱରୂପ, ବରଂ ବିଳମ୍ବର ସମୟର ଶେଷରେ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ତୁତି ମଧ କରେ, କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର "ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଝିବାକୁ ଜାଣିଥିବାମାନଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟା ଦିଅନ୍ତି; ସେ ଗଭୀର ଓ ଗୁପ୍ତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି; ଅନ୍ଧକାରରେ କ'ଣ ଅଛି ସେ ଜାଣନ୍ତି, ଏବଂ ଆଲୋକ ତାଙ୍କ ସହିତ ବାସ କରେ।"

ଏଠାରେ ଦାନିଏଲ ନିଜ ସ୍ତୁତିକୁ ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ କରୁଛନ୍ତି ଯେ "ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି" ଘଟିଛି; କାରଣ ସେଇ ଜଣେ, ଯିଏ ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଚିହ୍ନଟ କରୁଛନ୍ତି ଯେ "ଜ୍ଞାନୀମାନେ" "ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି"କୁ ବୁଝିବେ, ସେ ଏହା ପାଇଁ ମଧ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସ୍ତୁତି କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେ "ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ" "ପ୍ରଜ୍ଞା" ଓ "ଜ୍ଞାନ" ଦେଇଛନ୍ତି। ସେ ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀମାନଙ୍କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ନିଜ ସମୟକୁ ବିଳମ୍ବର ସମୟ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ କରୁଛନ୍ତି। ସେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମିଳୁଥିବା ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତକୁ ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ମଥି ୨୫ର ବିଳମ୍ବ-ସମୟର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂରଣରେ ସ୍ଥାପିତ କରୁଛନ୍ତି। ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକ ଚିହ୍ନଟ କରେ ଯେ ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ସମାପ୍ତିର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଯୋହନଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବାଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରିବେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ଏକେଇ ପୁସ୍ତକ।

ସେ ମୋତେ କହିଲେ, "ଏହି ପୁସ୍ତକର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରିବା ନାହିଁ; କାରଣ ସମୟ ସନ୍ନିକଟ ଅଟେ। ଯେ ଅନ୍ୟାୟୀ, ସେ ଆହୁରି ଅନ୍ୟାୟୀ ହେଉ; ଏବଂ ଯେ ଅଶୁଚି, ସେ ଆହୁରି ଅଶୁଚି ହେଉ; ଏବଂ ଯେ ଧର୍ମୀ, ସେ ଆହୁରି ଧର୍ମୀ ହେଉ; ଏବଂ ଯେ ପବିତ୍ର, ସେ ଆହୁରି ପବିତ୍ର ହେଉ।" ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 22:10, 11.

ଯେ ସମୟରେ ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗୁଡ଼ିକ ଅମୁଦ୍ରିତ ହେବାକୁ ଥାଏ, ସେହି ସମୟଟି ହେଉଛି ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଉପମାର ବିଳମ୍ବର ସମୟ; ଏବଂ ସେହି ସମୟକୁ ଦାନିଏଲଙ୍କ ସମୟ ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ତାଙ୍କର ସମୟ ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ ପରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ଶୁଷ୍କ ମୃତ ହାଡ଼ଗୁଡ଼ିକର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ପୂର୍ବରୁ ଘଟିବା ଆବଶ୍ୟକ। ଯେ ସମୟଖଣ୍ଡରେ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି ଏବଂ ଅନ୍ଧକାରରେ ଆବୃତ ଥିବା ସ୍ୱପ୍ନମୂର୍ତ୍ତିର ବୁଝାମଣା ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା, ସେହି ସମୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ଦାନିଏଲଙ୍କ ପାଇଁ ଆଉ ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ। "ସେ ଗଭୀର ଓ ଗୁପ୍ତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି।" ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଧ୍ୱନିର ଇତିହାସର ସେହି ଗୁପ୍ତ ବିଷୟ ହେଉଛି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ, ଯାହା ଅନୁଗ୍ରହର ସମୟ ସମାପ୍ତ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଅମୁଦ୍ରିତ ହୁଏ। ସେହି "ଗଭୀର ଓ ଗୁପ୍ତ" ବିଷୟ ହେଉଛି "ସତ୍ୟ"।

ସତ୍ୟ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଦୂତଙ୍କ ପାଇଁ ଖୋଲାଯାଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ କୁଞ୍ଜିରୂପେ ପରିଣତ ହୁଏ, ଯାହା "ସାତ ଗର୍ଜନ"ର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବାକୁ ସମ୍ଭବ କରେ। ସେହି ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସ ହେଉଛି ତିନୋଟି ପଥଚିହ୍ନର ଇତିହାସ। ପ୍ରଥମଟି ଏକ ନିରାଶା, ଏବଂ ଶେଷଟି ମଧ୍ୟ ଏକ ନିରାଶା, ଯେପରି ମିଲରୀୟ ଇତିହାସରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି। "ସତ୍ୟ" ବୋଲି ଯାହାକୁ ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି ସେହି ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦଟି "ଅଦ୍ଭୁତ ଭାଷାବିଦ୍"ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ହିବ୍ରୁ ବର୍ଣ୍ଣମାଳାର ପ୍ରଥମ, ତ୍ରୟୋଦଶ ଏବଂ ଶେଷ ଅକ୍ଷରକୁ ଏକତ୍ର କରି ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଥିଲା। ଯୀଶୁ ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ, ଏବଂ ସେହି "ସତ୍ୟ" ଅଟନ୍ତି। "ଅଦ୍ଭୁତ ଭାଷାବିଦ୍"ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ସେହି ଶବ୍ଦର ଗଠନ, "ସାତ ଗର୍ଜନ"ର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସ ଥିବା ସେହି ତିନୋଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପଥଚିହ୍ନକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ, ଯାହା ଦାନିଏଲ "ସମୟ" ଅନୁରୋଧ କରି ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ଯାଇଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ରହିବାକୁ ଥିଲା।

୨୦୨୦ ଜୁଲାଇ ୧୮ର ନିରାଶା ପ୍ରଥମ ମାଇଲଫଳକ ଥିଲା, ଏବଂ ଏହା ତିନୋଟି ମାଇଲଫଳକର ଶେଷଟି ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ନିରାଶାକୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତସ୍ୱରୂପ ପ୍ରକାଶ କରେ, ଯାହା ହେଉଛି ରବିବାର ଆଇନ। ମଧ୍ୟସ୍ଥ ପତ୍ର, ତ୍ରୟୋଦଶ ପତ୍ର, ବିଦ୍ରୋହର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ଏହା ସାତଟି ବଜ୍ରଧ୍ୱନିର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ମାଇଲଫଳକର ମଧ୍ୟ ପ୍ରତୀକ। ବିଦ୍ରୋହକୁ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣାରେ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, କାରଣ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣା ହେଉଛି ୨୦୨୦ ଜୁଲାଇ ୧୮, ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣା, ଏବଂ ଶୀଘ୍ର-ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନର ତିନି-ପଦକ୍ରମିକ ଇତିହାସର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ମାଇଲଫଳକ। ଯେମାତ୍ର ମଧ୍ୟରାତ୍ରି ହୁଏ, ସମୟ ତ୍ରୟୋଦଶ ଘଣ୍ଟାରେ ପ୍ରବେଶ କରେ, ସେଠାରେ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟମାନ ପ୍ରକାଶ ଏହିପରି ଦେଖାଯାଏ ଯେ ସେମାନେ ଏହା ବୁଝିପାରନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ତେଲ ନାହିଁ।

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର "ତିନି ଓ ଅର୍ଦ୍ଧ ଦିନ"ର ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ "ଅରଣ୍ୟ"ରେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନେ "ସାତ କାଳ"ର ଶାପର ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଇତିହାସରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ସେହି ସମୟର ଶେଷରେ, ସେମାନେ ଏହା ଚିହ୍ନିବାକୁ ଥିବା କଥା ଯେ ସେମାନେ ଛିଣ୍ଡିଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ପାପ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପିତୃଗଣ ପାପ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚାଲିଆସୁଥିଲେ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚାଲିଆସୁଥିଲେ। ସେହି ଚିହ୍ନଟ ସେମାନଙ୍କୁ ଲେବ୍ୟବିବରଣ ପୁସ୍ତକର ଛବିଶତମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କରିବାକୁ ଥିବା କଥା। ସେମାନେ ଲେବ୍ୟବିବରଣ ପୁସ୍ତକର ଛବିଶତମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ହେବ ବୋଲି ଯେ ଚିହ୍ନଟ, ତାହା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ସହ ସମନ୍ୱିତ, ଏବଂ ତାହା ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ୱାରା ଉଦାହୃତ ହୋଇଛି। ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦାନିଏଲ ଲେବ୍ୟବିବରଣ ପୁସ୍ତକର ଛବିଶତମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିବାର କାରଣ ଏହା ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା ଯେ ସେ ଚିହ୍ନିଥିଲେ ଯେ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କ ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ବିଷୟରେ ଯିରିମିୟଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ସତ୍ତର ବର୍ଷର ଶେଷ ସୀମାରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ।

ସେହି ଏକେ ସତ୍ତରି ବର୍ଷ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସେହି ସତ୍ତରି ବର୍ଷ ମଲାଖୀ ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ମନ୍ଦିରର ଦୁଇଥର ଶୁଦ୍ଧିକରଣକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସେଗୁଡ଼ିକ ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିର ପରୀକ୍ଷାର ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସେହି ଇତିହାସ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଶୀଘ୍ର-ଆସୁଥିବା Sunday law ରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ସେହି ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ସତ୍ତରି-ବର୍ଷୀୟ ଅବଧିର ଶେଷରେ, ଦାନିଏଲ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ "ବିଳମ୍ବର ସମୟ" ଖୋଜେ। ଯେତେବେଳେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଶେଷ ଗୁପ୍ତ ତତ୍ତ୍ୱ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉତ୍ତର ମିଳିଲା। ସେହି ପ୍ରକାଶନ ଜୁଲାଇ 18,

2020 ପରବର୍ତ୍ତ ୀ 1 "ମରୁଭୂମି"ରେ ଛିଟରିବାର ସମୟରେ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ସତ୍ୟ ପ୍ରେ ।ଟେଷ୍ଟ ।ଣ୍ଟ ଲୋକମାନେ ଏଯାବତ୍ ଥିବାବେଳେ ଆସିଥିଲା। ସେହି ସମୟରେ "ମରୁଭୂମିରେ କାନ୍ଦ ୁଥିବା ସ୍ୱ ର"ଙ୍କ ୁ "ସତ୍ୟ " ପ୍ର କାଶିତ କରାଯାଇଥିଲା।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଦାନିଏଲର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟକୁ ଆଗକୁ ଜାରି ରଖିବୁ।

> ଏବଂ ଏହି ଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କ୍ରୋଧ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଶାପ ଏହାର ଉପରେ ଆଣାଯାଉ; ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ କ୍ରୋଧରେ, ଉଗ୍ର କ୍ରୋଧରେ, ଓ ମହା କ୍ରୋଧୋଦ୍ଦୀପ୍ତତାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶରୁ ମୂଳସହିତ ଉପାଡ଼ିଦେଇ, ଅନ୍ୟ ଦେଶକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ, ଯେପରି ଆଜି ଦେଖାଯାଉଛି। ଗୁପ୍ତ ବିଷୟମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର; କିନ୍ତୁ ଯେସବୁ ବିଷୟ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ଆମର ଓ ଆମ ପୁଅମାନଙ୍କର ଚିରକାଳ ପାଇଁ, ଯେଣୁ ଆମେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିବା। ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ 29:27–29.